

Se mees põris töestete ümber.

„Põra ümber!” on kerge üttelda ja jalgraja ehet maantee peal ka kerge tehha; agga mitte nende ello kombedes: seal ep olle raske mat ašja, kui kurja tee pealt hea peale ümberpöörda. Maese pättoorjal on nago kiowi kaelas, mis tedda alla mäe eddasī weab ja ümberpöörda ei lässe. Sadana wangirauadel, mis ta kätte ümber panneb ja nenda neid ennese tagga weab, on mitmesugused nimmed, ka nenda kui: abbiellorikkuminne, hõrus, rojus, kimalus, ebbajummala tenistus, ndidus, waen, riid, kadde wihma, wihamastellemised, riidlemissed, lahkumised, seggased õppetussed, kaddedus, tapmissed, liig jominne, prassiminne, wargus ja mis nende sarntsed on, nende seas ka faardimängiminne, kellest meie tānnawo nattuke tahtsime kõnneleda, andko Jummal, et se ilma

asjata ei süniks. Ni våhhe kui sedda olleks uškuda, on ommeti mitto armast Gestimeest selle wõrgo sees hullem finni, kui kárbes törwa sees. Sepárrast, mis siin ühest Saatsama würstipoeast loete, ma passun, luggege nenda, kui olleks se meie Gestirahwa seas sündinud ehet wõiks iggapääw sündida. Üks teine mees kirjutab sest nenda:

„Üks würstipoeg, kes kaardimängi üllewåga armaistas, olli jubba otsata paljo rahha teiste suresuggo sõbradele mänginud, agga kõruga õrkas temma meel ja ta arvas jáurrele, kui paljo sedda olli ja ehmatas selle sure summa üle wågga, mis temma ni kerge melega olli árrapillanud. Ta jái mótlema ja küssis iisseennese käest: „Mis kass so saan minna sest, ehet teised? Ei ühtigi muud, kui kergemele arro ja otsata kahjo.” Ta móties siis nenda: Oh kui paljo head olleksin ma selle rahhaga wõdinud tehha, kui mõnda kuruva rõmuštada ja håddalist aidata, kes nálja párrast taewa pole kíssendawad, ja minna lakkun ja lakkutan teisi kui meleto ellajas, kes ligimesse ar-